ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εις τους Αγίους Μάρτυρας

Τιμόθεον και Μαύραν,

τους θαυματουργούς.

Εὐλογήσαντος τοῦ῾Ιερέως, τό «Κύριε εἶσάκουσον, τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τήν δέησίν μου ἒν τῇ ἀληθεία σου, ἐισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καί μή εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετά τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.»

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρός τήν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τήν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκρούς αἰῶνος· Καί ἐκηδιάσεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου · ἐν ἐμοί εταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα προς σέ τάς χεῖρας μου η ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε το πνεῦμα μου.

Μη ἀποστρέψῃς το πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ και ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστόν ποιῆσόν μοι τό πρωΐ τό ἔλεός σου ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδόν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι προς σέ ἦρα τήν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρός σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Το πνεῦμα σου το ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθεία ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνη σου, ἐψάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου. Καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου, και ἀπολεῖς πάντας τους θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμει».
Μεθ' ὅ τό «Θεός και Κύριος» καί τό ἑξῆς:

Ἤχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Ἀθλοφόροι εὐκλεεῖς τοῦ Σωτῆρος, θαυματουργεῖτε παραδόξως ἐν κόσμῳ και πειρασμών τόν ζόφον διαλύετε· ὅθεν τούς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ ὑμῶν σκέπη, Ἅγιε Τιμόθεε, καί θεόληπτε Μαύρα, τῶν ἐν τῷ βίῳ ρύσασθε δεινῶν καί πολυτρόπων σκανδάλων καί θλίψεων.

Δόξα... Ὡς ζεῦγος ὁμόζυγον...

Καί νῦν ... Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε...

Ὁ Ν΄ καί ὁ Κανών οὗ ἡ ακροστιχίς·

« Ἀθλητών δυάς ἡμᾶς φρουρεῖτε. Γερασίμου».

Ὠδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

Αγίων Μαρτύρων ἡ ξυνωρίς, Τριάδα τήν θείαν, ἱκετεύσατε ἐκτενῶς, Τιμόθεε μάκαρ σύν τῇ Μαύρᾳ, πάσης ρυσθῆναι ἡμᾶς περιστάσεως.

Θαυμάτων, πηγάζοντας δωρεάς, Τιμόθεε μάκαρ, καί ἡ Μαύρα ἡ εὐκλεής, ψυχῶν καί σωμάτων ἀσθενείας, τῇ ἐπισκέψει ὑμῶν θεραπεύετε.

Λαμπόμενοι αἴγλη τῇ θεϊκῇ, παθῶν τήν ὁμίχλην, διαλύετε ὁλικῶς τῶν πίστει καί πόθῳ προσιόντων, ἐν τῷ ναῷ ὑμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ηλίου τῆς δόξης ἀνατολή, Κεχαριτωμένη, παντευλόγητε Μαριάμ, τήν ἐσκοτισμένην μου καρδίαν, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς χάριτος λάμπρυνον.

᾿Ωδή γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Τῶν διαμόνων τά θράση, τά καθ' ἡμῶν θραύσατε, καί τῶν πειρασμῶν τάς ἐφόδους, ἐναποκρούσασθε Μάρτυς Τιμόθεε, καί Θεοδόξαστε Μαύρα καί ζωήν ἀτάραχον ἡμῖν βραβεύσατε.

Ως λαβόντες τήν χάριν, παρά Χριστοῦ Ἅγιοι, πάντοτε πληροῦν τάς αἰτήσεις, πιστῶν ταχύτατα, ἡμῶν προΐστασθε, πάσῃ τοῦ βίου ἀνάγκῃ πειρασμῶν ἐξαίροντες, τούς κινδυνεύοντας.

Νοσημάτων τήν φλόγαν, καί τῶν παθῶν καύσωνα, δρόσῳ τῆς θερμῆς σου πρεσβείας, καί ἀντιλήψεως σβέσον δεόμεθα, Μαύρα Χριστοῦ ᾿Αθλοφόρε, ἐκ τῶν προσιόντων σοι ψυχῆς θερμότητι.

Θεοτοκίον.

Διά σπλάγχνα ἐλέους, σωματωθείς Ἄχραντε, ὁ τό εἶναι πᾶσι παρέχων, δι' ἀγαθότητα ἐκ τῶν αἱμάτων σου, καταφυγήν σε καί σκέπην κόσμου ἀπειργάσατο, μόνη Πανύμνητε.

Διάσωσον των ᾿Αθλητῶν συζυγία δεδοξασμένη, παντός κινδύνου καί πάσης βλάβης καί θλίψεως, τούς εὐλαβῶς προσιόντας ὑμῶν τῇ σκέπῃ.

᾿Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπί τήν ἐμήν χαλεπήν τοῦ σώματος κάκωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Προστάται ἡμῶν καί φύλακες καί ἔφοροι καί πρέσβεις θερμοί, πρός Κύριον ὑπάρχοντες, Μαύρα θεομακάριστε, καί Τιμόθεε Μάρτυς ἀήττητε, μή παύσησθε ἀεί δυσωπεῖν διδόναι ἡμῖν χάριν καί ἔλεος.

᾿Ωδή δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπέρ πάντων πρεσβεύσατε, τῶν καταφευγόντων ὑμῖν ἐκ πίστεως, Μάρτυς Μαύρα καί Τιμόθεε, ρύεσθαι παντοίων περιστάσεων.

Ασθενοῦσι τήν ἴασιν, καί τοῖς θλιβομένοις τήν ἀνακούφισιν, Μάρτυς Μαύρα καί Τιμόθεε, τῇ ὑμῶν πρεσβείᾳ χορηγήσατε.

Σωτηρίαν εὑρίσκομεν, τήν κατά ψυχήν καί σῶμα ἑκάστοτε, τῷ ναῷ ὑμῶν προστρέχοντες, Μαύρα καί Τιμόθεε ἀήττητοι.

Θεοτοκίον.

Η Θεόν τόν φιλάνθρωπον, ἐξ ἁγνῆς νηδύος σου σωματώσασα Θεοτόκε, ᾿Αειπαρθένε, τῆς σῆς εὐσπλαχνίας με ἀξίωσον.

Ωδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Μάρτυρες Χριστοῦ, ᾿Ορθόδοξων ἀντιλήπτορες, τούς ζητοῦντας τήν βοήθειαν ὑμῶν, αντιλήψεως αγίας αξιώσατε.

Αλυπον ἡμῶν , τήν ζωήν και ἀστασίαστον, ὦ Τιμόθεε καί Μαύρα εὐκλεής, διασώζετε ὑμῶν τῇ θεία χάριτι.

Σκέπην ἀσφαλῆ, ὑμᾶς ἔχον ἐπαγγάλεται, Ἡλιούπολις ἡ πόλις ἀληθῶς, ὦ Τιμόθεε και Μαύρα συμπαθέστατοι.

Θεοτοκίον.

Φύλαττε ἡμᾶς ἀσινεῖς Παρθένε Ἄχραντε, ἐκ ποικίλων προσβολῶν τοῦ πονηροῦ, τήν ζωήν ἡμῶν ἐνθέως κατευθύνουσα.

Ὠδή στ΄. Την δέησιν ἐκχεῶ.

Ρυσθῆναι, κακοπραγίας ἁπάσης, καί δεινῶν πειρατηρίων τοῦ βίου, τόν ἀγαθόν ἱκετεύσατε Λόγον, τούς τω ναῷ ὑμῶν πίστει προστρέχοντας, Τιμόθεε Μάρτυς Χριστοῦ, καί θεόληπτε Μαύρα πανεύφημε.

Οἱ νόσοις, καί συμφοραῖς καί ἀνάγκαις καί πικραῖς στενοχωρίαις τοῦ βίου, στενοχωρούμενοι μέχρι θανάτου, τόν σόν φωνοῦσιν ἐκ πίστεως ὄνομα, Μαύρα Μαρτύρων καλλονή, καί ταχέως λυτροῦνται τῶν θλίψεων.

Υμνοῦμεν ὑμῶν τούς θείους αγῶνας, καί κηρύττομεν θαυμάτων τήν χάριν, καί τήν θερμήν προστασίαν καί σκέπην, Μαύρα θεόφρον καί θεῖε Τιμόθεε· ὅτι προστάται εὐμενεῖς, ἀληθῶς ἡμῖν ὤφθητε Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Ρανίσι, τῆς εὐσπλαχνίας σου Κόρη τήν δεινῶς μεμολυσμένην ψυχήν, τοῖς μολυσμοῖς τῶν ἀτόπων μου ἔργων, ὡς συμπαθής Θεοτόκε ἀπόπλυνον, καί δεῖξόν με δοῦλον Χριστοῦ, πειθαρχοῦντα τοῖς θείοις θελήμασι.

Διάσωσον τῶν ᾿Αθλητών συζυγία δεδοξασμένη, παντός κινδύνου καί πάσης βλάβης καί θλίψεως, τούς εὐλαβώς προσιόντας ὑμῶν τῇ σκέπῃ.

Ἄχραντε, ἡ διά λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ημερῶν τέκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τό Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις.

Τῇ προστασίᾳ ἡμῶν καταφεύγοντες, Μαύρα θεόφρον καί θεῖε Τιμόθεε, ρυόμεθα πόνων καί θλίψεων, καί χαλεπῶν προσβολῶν τοῦ ἀλάστορος· πιστῶν γάρ ἐστέ αντιλήπτορες.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ῾Αγίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Τοῖς ῾Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ ...

Εὐαγγέλιον τό ἐν τῷ Ὄρθρῳ του ῾Αγ. Γεωργίου.

῾Εκ του κατά Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γάρ ἐφ' ὑμᾶς τάς χεῖρας αὑτῶν καί διώξουσι, παραδίδοντες εἰς συναγωμάς καί φυλακάς, ἀγομένους ἐπί βασιλεῖς καί ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. ᾿Αποβήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τάς καρδίας ὑμῶν, μή προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι · ἐγώ γάρ δώσω ἡμῖν στόμα καί σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δέ καί ὑπό γονέων καί ἀδελφών καί συγγενῶν καί φίλων, καί θανατώσουσι ἐξ ὑμῶν · και ἔσεσθε μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά μοὐ · Καί θριξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μή ἀπόληται. ᾿Εν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτείσασθε τάς ψυχάς ὑμῶν.

Δόξα... Ταῖς τῶν ᾿Αθλοφόρων...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ζεῦγος Θεοτίμητον, τῶν εὐκλεῶν Ἀθλοφόρων, Ἅγιε Τιμόθεε, καί Μαύρα θεόσοφε, καί πανεύφημε, τήν ἡμῶν δέησιν, εὐμενῶς δέξασθε, καί ἁπάντων τά αἰτήματα, ἡμῶν πληρώσατε, ταῖς ὑμῶν ἁγίαις δεήσεσι, παραπτωμάτων ἄφεσιν, καί ὑγείαν πᾶσι παρέχοντες, καί πάσης ὀδύνης, καί μάστιγος καί λύπης καί οργῆς, ἀπαλλαγήν ἐξαιτούμενοι, οἷα συμπαθέστατοι.

Ὠδή Ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εὐπραγίαν ἐν βίῳ καί εἰρήνην τελείαν και θεῖον ἔλεος, Τιμόθεε τρισμάκαρ, καί Μαύρα πανολβία, τοῖς βοῶσιν αἰτήσασθε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ιαμάτων τήν χάριν, Θεοδόξαστε Μαύρα ἀπλοῦσα πάντοτε, δαιμόνον ἐπηρείας, τούς πάσχοντας λυτροῦσαι, καί ὑγείαν τοῖς χρήζουσι, τῇ σῇ θερμῇ ἀρωγῇ, παρέχεις παραδόξως.

Τούς δεινῶς τρυχομένους, χαλεπαῖς δυσχερείαις καί ἀρρωστήμασι, λυτρώσασθε ταχέως, ὑμῶν τῇ ἀντιλήψει, παναοίδιμοι Μάρτυρες, τῶν συνεχόντων κακῶν, ὡς τῶν πιστῶν προστάται.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀχράντου σου μήτρας, προελθών ἀπορρήτως Χριστός ὁ Κύριος, προστάτιν σε ἁπάντων, ἀνέδειξε Παρθένε, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· χαῖρε ἡ σκέπη ἡμῶν, Ἁγνή Θεογεννῆτορ.

Ὠδή γ΄. Τόν βασιλέα.

Ηλιούπολις, ὑμᾶς ἡ κώμη γεραίρει, ἀντιλήψεως ὑμῶν τάς χορηγίας, πίστει καρπουμένη, Τιμόθεε και Μαύρα.

Εξ ἐπηρείας, τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἀπαλλάξασθε ὑμῶν τῇ προστασίᾳ, τούς ὑμᾶς τιμῶντας Τιμόθεε καί Μαύρα.

Ρῶσιν τελείαν, διεὐλαβώς προσίοντες, τ ῷ ναῷ ὑμῶν καρπούμενοι υμνοῦσιν, ὑμ ῶν τοῦς ἀγώνας, Τιμόθεε και Μαύρα.

Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως, τον Θεόν Λόγον τεκοῦσα, τήν φθαρεῖσάν μου ψυχήν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἴασαι Παρθένε, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ.

᾿Ωδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Σωτήριον λιμένα, τόν ναόν πλουτοῦντες, ὑμῶν ὦ Μαύρα καί θεῖε Τιμόθεε, τρικυμιῶν τῶν τοῦ βίου ἀπολυτρούμεθα.

Ιάσεις χορηγοῦσα, Μαύρα ᾿Αθληφόρε, τούς ασθενείαις καί πόνοις στενάζοντας, τῆς ποθητῆς θεραπείας Μάρτυς ἀξίωσον.

Μαρτύρων συζυγία, Τιμόθεε θεῖε, καί θεοδόξαστε Μαύρα τηρήσατε, τῷ τῆς ἀγάπης συνδέσμῳ ἡμᾶς καί πίστεως.

Οἱ πᾶσαν καθελόντες, τοῦ εχθροῦ τήν πλάνην, Μαύρα θεόφρον και θεῖε Τιμόθεε, ἡμᾶς συντρίβειν τά κέντρα αυτοῦ σθενώσατε.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία, Κεχαριτωμένη, τήν μιανθεῖσαν καρδίαν μου τοῖς πάθεσι, τῇ ρυπτικῇ σου πρεσβείᾳ πλῦνον καί σῶσόν με.

Το Ἄξιον ἐστί καί τά Μεγαλυνάρια.

Ζεῦγος τῶν Μαρτύρων θεοειδές, οἱ ὁμοφροσύνῃ, ἐναθλησαντες ἱερᾷ Τιμόθεε μάκαρ, καί Μαύρα τρισολβία, ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ διατηρήσατε.

Αθλησιν ἀνύσαντες ἱεράν, ἄθλοις πολυτρόποις καί ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πίστεως ἁγίας, ἐδείξατε τήν δόξαν, Τιμόθεε καί ἀξιοθαύμαστοι.

Χαίρετε Μαρτύρων ἡ καλλονή· χαίρετε θαυμάτων, οἱ πηγάζοντες δωρεάς, Τιμόθεε θεῖε, και Μαύρα μακαρία, καί τούς πιστούς κινδύνων πολλῶν λυτρούμενοι.

Σύμμορφοι ὡράθητε ἀληθῶς τῶν παθῶν Κυρίου, ἡλωθέντες ἐν τῷ Σταυρῷ, Τιμόθεε θεῖε καί Μαύρα τρισόλβια, διό τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐτύχετε.

Τούς ἐν τῷ ἁγίῳ ὑμῶν ναῳ, πίστει προσιόντας, διασώζετε αβλαβεῖς, Τιμόθεε Μάρτυς, και Μαύρα πανολβία, ἐκ πάσης ἐπηρείας του παναλάστρορος.

Πᾶσαι τῶν ᾿Αγγέλων αἱ στρατιαί Πρόδρομε Κυρίου, ᾿Αποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον, τά συνήθη τροπάρια, ἐκτενής και ἀπόλυσις μεθ᾿ ἣν ψάλλομεν τό εξῆς:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ζεῦγος τῶν Μαρτύρων ἐκλεκτόν, ἔνδοξε Τιμόθεε θεῖε, καί Μαύρα νύμφη Χριστοῦ, οἱ καταπαλαίσαντες, ἐχθρῶν τήν δύναμιν, καί θαυμάτων δυνάμεσι, λαμπρῶς δοξασθέντες, ρύσασθε δεόμεθα, ὡς συμπαθέστατοι, πάσης συμφορᾶς καί ἀνάγκης, καί ἐπηρειῶν τοῦ Βελίαρ, τούς υμᾶς καλοῦντας εἰς βοήθειαν.

Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπό τήν Σκέπην σου.

Δίστιχον.

Τιμόθεε σκέποι τε ὁμοῦ καί Μαύρα
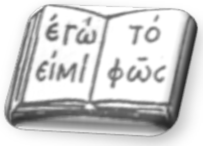
Γεράσιμον σπεύδοντα ὑμῶν τῇ σκέπῃ.